

کلامیدیا Chlamydia

کلامیدیا چیست؟

کلامیدیا عفونتی است که از طریق آمیزش جنسی منتقل می‌شود (STI) و به وسیله‌ی باکتری ایجاد می‌شود. کلامیدیا ممکن است در راست‌روده (بخشی از روده بزرگ که به مقعد ختم می‌شود)، گلو و مجرای ادرار (لوله‌ای که ادرار را از مثانه منتقل می‌کند) ایجاد شود. این عفونت در زنان در دهانه‌ی رحم و لوله‌های رحم یا فالوپ ایجاد می‌شود.

اگر می‌خواهید دریابید که به کلامیدیا مبتلا شده اید، باید با یک مراقبتگر بهداشتی صحبت کنید و تست‌های آزمایشگاهی انجام دهید.

کلامیدیا چگونه گسترش می‌یابد؟

کلامیدیا هنگام آمیزش جنسی محافظت نشده‌ی دهانی، مقعدی و واژنی از طریق تماس با آن دسته از مایعات بدن که آلوده به این باکتری هستند، از یک شخص به شخص دیگر منتقل می‌گردد.

گاهی اوقات فرد مبتلا به کلامیدیا هیچ نشانه‌ای احساس نمی‌کند. این بیماری حتی بدون هیچ‌گونه نشانه‌ای نیز می‌تواند به آسانی از شخصی به شخص دیگر منتقل شود.

تا زمانی که درمان این بیماری با آنتی‌بیوتیک تکمیل نشده باشد، فرد مبتلا می‌تواند عفونت را به اشخاص دیگر هم منتقل کند.

این امکان وجود دارد که زنان باردار در هنگام زایمان این عفونت را به چشمان نوزاد خود منتقل کنند و در صورت عدم درمان، موجب کوری نوزاد شوند. اگر زن بارداری کلامیدیا داشته باشد، نوزادش ممکن است به سینه‌پهلو مبتلا شود.

درمان کلامیدیا به هیچ‌وجه از ابتلای مجدد به آن جلوگیری نمی‌کند. اگر شما درمان شوید ولی شریک جنسی شما درمان نشود، این باکتری دوباره به شما منتقل می‌گردد.

این بیماری چه نشانه‌هایی دارد؟

اغلب کسانی که مبتلا به کلامیدیا هستند هیچ نشانه‌ای ندارند و به همین خاطر خودشان هم نمی‌دانند که این عفونت در بدنشان وجود دارد.

وجود عفونت کلامیدیا در راست‌روده می‌تواند موجب ترشحات مقعد، درد در ناحیه مقعد، وجود خلط در مدفوع، تخلیه‌ی مدفوع همراه با درد و قرمز شدن ناحیه مقعد شود.

علائم این بیماری در مردان می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- خروج مایع شفاف یا خلط مانند از آلت جنسی مرد
- احساس درد یا سوزش هنگام دفع ادرار
- خارش یا سوزش مجرای ادرار، لوله‌ای که ادرار از آن خارج می‌شود

در زنان، علائم می‌تواند شامل این موارد باشد:

- تغییر در مقدار و/یا رنگ مایع خروجی از واژن
- احساس درد یا سوزش هنگام دفع ادرار
- خونریزی غیرطبیعی واژن یا دیدن لکه بین دوره‌های قاعدگی یا پس از آمیزش جنسی
- درد در ناحیه‌ی زیر شکم
- درد در هنگام رابطه‌ی جنسی واژنی

عفونت کلامیدیا ممکن است در گلو هم ایجاد شود ولی معمولاً هیچ نشانه‌ای ندارد.

علائم این بیماری دو تا سه هفته بعد از مواجهه با این باکتری پدیدار می‌شود. گاهی بروز این نشانه‌ها ممکن است تا ۶ هفته طول بکشد، یا هیچ نشانه‌ای دیده نشود.

کلامیدیا چه عوارضی دارد؟

اگر کلامیدیا به موقع درمان شود، هیچ مشکل درازمدتی به وجود نخواهد آورد. کلامیدیایی که درمان نشود می‌تواند به ایجاد عوارضی بی‌انجامد چرا که این بیماری به سایر بخشهای بدن گسترش می‌یابد.

اگر این بیماری درمان نشود، ممکن است منجر به آرتروز و اکنشی از جمله مشکلات پوستی، چشمی و مفصلی شود. این بیماری با افزایش خطر ابتلا به اچ‌آی‌وی نیز ارتباط دارد.

عوارض این بیماری در زنان می‌تواند شامل بروز مشکلات در بارداری شدن، بارداری خارج از رحمی یا بیماری التهابی لگن (PID) شود. برای آگاهی بیشتر از پرونده آگاهی‌رسانی [HealthLinkBC File #08c](#) **بیماری التهابی لگن** دیدن کنید.

عوارض این بیماری در مردان می‌تواند شامل عفونت در بیضه‌ها و در نهایت ناباروری شود.

این بیماری چگونه درمان می‌شود؟

کلامیدیا با استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها درمان می‌شود. مهم است که دستورهای درمانی را به دقت انجام دهید. اگر قرصی برای شما تجویز شد، حتماً تمام آنها را مصرف کنید. شریک‌های جنسی از دو ماه پیش از ابتلا به این بیماری می‌بایست آزمایش و مداوا شوند. اگر در دو ماه گذشته شریک جنسی نداشته‌اید، آخرین شریک جنسی‌تان می‌بایست آزمایش و مداوا شود. پاک شدن عفونت از بدن زمان‌بر است، از این روی مهم است که شما و شریک(های) جنسیتان تا ۷ روز پس از شروع درمان با آنتی‌بیوتیک، آمیزش دهانی، واژنی یا مقعدی نداشته باشید.

اگر شما یا شریک(های) جنسی‌تان قرص‌ها را کامل مصرف نکنید یا قبل از اتمام همه‌ی داروها رابطه‌ی جنسی نایمن داشته باشید، احتمال دارد که عفونت در بدن شما باقی بماند یا دوباره به شما یا شریک(های) جنسی‌تان

برگردانده شود و باعث دشواری‌های بهداشتی در آینده شود. اگر این مورد اتفاق افتاد با مراقبتگر بهداشتی خود مشورت کنید تا برای تصمیم‌گیری در مورد نیاز به درمان بیشتر به شما کمک کند.

از آنجا که عفونت مجدد امر شایعی است، توصیه می‌شود که شش ماه پس از درمان یک آزمایش پیگیری انجام شود. زنان باردار و زنان شیرده سه تا چهار هفته پس از تکمیل درمان باید یک آزمایش پیگیری داشته باشند.

آیا در صورت مصرف آنتی بیوتیک، باز هم قرص‌های پیشگیری از بارداری، عمل خواهد کرد؟

شواهد چندانی وجود ندارد که به ما نشان دهد که آنتی بیوتیک‌ها باعث جلوگیری از عملکرد صحیح قرص‌های هورمونی پیشگیری از بارداری می‌شوند. نمونه‌های لوازم پیشگیری هورمون-پایه عبارتند از قرص، چسب پیشگیری، حلقه‌ی واژنی، یا آمپول پیشگیری از بارداری. اگر شما با آنتی بیوتیک درمان می‌شوید، مهم است که مثل گذشته از قرص‌های پیشگیری از بارداری استفاده کنید. چنانچه نگران هستید، می‌توانید تا تکمیل درمان و تا پایان دوران قاعدگی بعدی از کاندوم استفاده کنید، یا برای آگاهی بیشتر، با مراقبتگر بهداشتی خود صحبت کنید.

چگونه می‌توانم احتمال ابتلا به بیماری‌های آمیزشی (STI) را کاهش دهم؟

آمیزش جنسی سالم را با استفاده از کاندوم رعایت کنید
کاندوم‌های بیرونی (مردانه) و داخلی (زنانه) چنانچه طبق دستور استفاده شوند، از گسترش بسیاری از بیماری‌های آمیزشی در هنگام آمیزش جنسی واژنی، مقعدی یا دهانی جلوگیری می‌نمایند. کاندوم برای جلوگیری از آن دسته بیماری‌های آمیزشی که از راه تماس پوستی منتقل می‌شوند، از قبیل تبخال، زگیل تناسلی (ویروس پاپیلوم انسانی یا (HPV)) و سیفلیس (همراه با درد) کارایی کمتری دارد.

نکات مهمی که هنگام استفاده از کاندوم باید به خاطر داشته باشید:

- بسته کاندوم را بررسی کنید که آسیبی ندیده باشد. از کاندوم آسیب‌دیده استفاده نکنید
- تاریخ مصرف را بررسی کنید. از کاندومی که تاریخ مصرف آن سپری شده استفاده نکنید
- بسته را با دقت باز کنید به طوری که کاندوم پاره نشود. از کاندوم پاره شده استفاده نکنید
- کاندوم را از اشیاء تیز، مانند گوشواره و انگشتری، گلمیخ یا جواهر آلات نوک تیز مورد استفاده در سوراخکاری بدن دور نگاه دارید
- کاندومها را در دمای معمولی اتاق نگه دارید
- در هر آمیزش جنسی از یک کاندوم جدید استفاده کنید. کاندومها را دو بار استفاده نکنید
- دو کاندوم را با هم مصرف نکنید. استفاده از دو کاندوم با هم می‌تواند به پارگی آنها بیانجامد
- همراه با کاندوم لاستیکی بیرونی (مردانه)، تنها از روان‌کننده‌های آب-پایه استفاده کنید. روان‌کننده‌های روغنی مانند ژل‌های مشتقات نفتی، لوسیون، یا روغن بچه می‌تواند کاندوم لاستیکی را ضعیف یا خراب کنند

• همراه با کاندوم‌های پلی‌نوریتان/نیتریلی می‌توان از روان‌کننده‌های آب-پایه یا روغن‌پایه استفاده کرد

• تنها از کاندوم‌هایی استفاده کنید که از لاتکس یا پلی‌نوریتان/نیتریل / پلی‌ایزوپرن لاستیکی ساخته شده‌اند. کاندوم‌های لاتکس یا پلی‌نوریتان بهترین انواع کاندوم برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری هستند. (کاندوم‌های تهیه شده از پوست بره یا میش می‌توانند به پیشگیری از بارداری کمک کنند اما برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری کارکردی به خوبی کاندوم‌های لاتکسی یا پلی‌نوریتانی ندارند.)

• از استفاده از کاندوم‌های دارای اسپرم کش‌های حاوی nonoxonyl-9 (N-9) خودداری کنید زیرا می‌توانند بافت را ملتهب کنند و احتمال ابتلا به بیماری مسری آمیزشی را افزایش دهند

خود را واکسینه کنید

برخی از بیماری‌های آمیزشی مسری، مانند هیپاتیت آ، ب و ویروس پاپیلوم انسانی (HPV) با واکسن قابل پیشگیری هستند. با مراقبتگر بهداشتی خود در مورد چگونگی دریافت این واکسینا صحبت کنید.

از وضعیت سلامت جنسی خود آگاه باشید

اگر به تازگی شریک جنسی خود را تغییر داده‌اید، یا اگر چندین شریک جنسی دارید، با انجام منظم آزمایش‌های تشخیص بیماری‌های آمیزشی مسری دریابید که به این گونه عفونتها مبتلا هستید یا نه. برخی افراد ممکن است مبتلا به یک بیماری آمیزشی مسری باشند اما نشانه‌های آن را نداشته باشند. تشخیص و درمان بیماری‌های آمیزشی احتمال انتقال عفونت به شریک(های) جنسی‌تان را کاهش می‌دهد.

هر چه تعداد شریک‌های جنسی فرد بیشتر باشد، احتمال قرار گرفتن فرد در معرض بیماری آمیزشی مسری نیز بالاتر خواهد بود.

در باره پیشگیری صحبت کنید

قبل از آمیزش جنسی، در مورد بیماری‌های آمیزشی و اینکه چگونه می‌خواهید از آنها پیشگیری کنید با شریک(های) جنسی خود صحبت کنید. اگر برای گفتگو در مورد آمیزش جنسی سالم با شریک(های) جنسی خود مشکل دارید، با مراقبتگر پزشکی خود یا یک مشاور صحبت کنید.

برای راهنمایی در مورد چگونگی گفتگو با شریک(های) جنسی‌تان، از صفحه اینترنتی منبع آمیزش جنسی هوشمند مرکز کنترل بیماری بی‌سی (BC Centre for Disease Control (BCCDC) Smart Sex (Resource) دیدن کنید:

<https://smartsexresource.com/sex-talk/talk-about-it>

اطلاع دادن به شریک‌های جنسی

اگر مبتلا به یک بیماری آمیزشی هستید و از نظر جنسی فعال می‌باشید، مهم است که شریک(های) جنسی خود را آگاه کنید. این امر به آنها امکان می‌دهد که در مورد سلامتی خود و آزمایش دادن تصمیم بگیرند.

برای آگاهی بیشتر

برای آگاهی بیشتر در باره اینکه چگونه می‌توانید احتمال ابتلا به بیماری آمیزشی مسری را کاهش دهید، از پرونده اینترنتی زیر دیدن کنید:

[HealthLinkBC File #080](#) **پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری (STI).**

BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority